

În lacrimile mele

Lucian-Horațiu Hînsa

În lacrimile mele,
eu știu că încă nu te-am pierdut.
E adevărat că nu sunt decât rodul
imaginației unei stele
Dar chiar și așa, îți jur
Fidel îți sunt.

Le șterg rând pe rând, pe obraz timid curg
precum un cuget de speranță se ivește
în amurg-
și nu știu dacă eu sunt mai real sau ele sunt.
Promite-mi, iubire, că eu sunt acela din visul tău înlăcrimând
și că-n al tău suspin, o nemurire
e dovada vie că amorul veșnic ne va ține
pe pământ.